

การส่งออกข้าวโพดจากสหรัฐฯ ไปจีนลดลงร้อยละ 98 ข้าวโพดในจีนขาดแคลน ราคาวัตถุดิบอาหารสัตว์พุ่งสูง

ท่ามกลางความตึงเครียดทางเศรษฐกิจและการค้าระหว่างจีน-สหรัฐฯ ที่ทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น กลยุทธ์ในการปรับนโยบายภาษีของจีน กำลังส่งผลให้โครงสร้างการค้าสินค้าเกษตรทั่วโลกเกิดการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ โดยคณะกรรมการภาษีศุลกากรของสภาแห่งรัฐจีนได้ประกาศเมื่อเร็วๆ นี้ว่า ตั้งแต่วันที่ 12 เมษายน 2568 เป็นต้นไป ภาษีสำหรับสินค้านำเข้าจากสหรัฐฯ จะเพิ่มจากร้อยละ 84 เป็นร้อยละ 125 ซึ่งเมื่อรวมกับนโยบายภาษีที่บังคับใช้ก่อนหน้านี้ จะทำให้สินค้าการเกษตรของสหรัฐฯ ตกอยู่ในภาวะ “แซ่แข็งทางภาษี” อย่างแท้จริง

ก่อนหน้านี้ ตั้งแต่วันที่ 10 มีนาคม 2568 จีนได้เริ่มเก็บภาษีย้อยละ 15 สำหรับสินค้าเกษตรบางชนิดจากสหรัฐฯ เช่น เนื้อไก่และข้าวโพด และเก็บภาษีเพิ่มเติมอีกร้อยละ 10 สำหรับลูกเดือย ถั่วเหลือง เนื้อหมู เนื้อวัว สัตว์น้ำ ผลไม้ ผัก และผลิตภัณฑ์นม เมื่อรวมกับการเพิ่มภาษีในครั้งล่าสุดนี้ จะเท่ากับว่าเนื้อไก่จากสหรัฐฯ ต้องเสียภาษีรวมถึงร้อยละ 140 ส่วนสินค้ากลุ่มอื่น ๆ เช่น ถั่วเหลือง เนื้อหมู เนื้อวัว และผลผลิตทางการเกษตรอื่นๆ ต้องเสียภาษีถึงร้อยละ 135

สงครามทางภาษีครั้งนี้มี “ข้าวโพดและถั่วเหลือง” เป็นปัจจัยสำคัญ นอกจากจะเป็นการตัดขาดเส้นทางการค้าระหว่างตลาดจีนกับเกษตรกรอเมริกันแล้ว ยังเป็นการเปลี่ยนสมดุลของอุปสงค์และอุปทานในตลาดข้าวโพดของจีนโดยสิ้นเชิง - ผลกระทบจากเหตุการณ์นี้ในประเทศจีน คือ การกักตุนสินค้า ซึ่งส่งผลให้ราคาข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ในปัจจุบันพุ่งสูงทะลุระดับแนวต้าน

กล่าวคือ การนำเข้าหัตถ์จากสงครามภาษี ส่งผลต่อการบริโภคภายในประเทศ เหตุการณ์นี้ได้ตัดขาดช่องทางนำเข้าข้าวโพดราคาถูกจากสหรัฐฯ อย่างสิ้นเชิง โดยในปีการผลิต 2567/68 ปริมาณข้าวโพดจากสหรัฐฯ ที่จัดส่งไปจีนมีเพียง 32,700 ตัน ลดลงถึงร้อยละ 98 เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา ในขณะเดียวกัน ประเทศคู่ค้าอื่นๆ ที่สามารถส่งออกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ได้อย่างราบรื่นและยุติธรรม ก็เผชิญกับความไม่แน่นอนด้านการส่งออกด้วยเช่นกัน การนำเข้าที่ลดลงอย่างรวดเร็ว ทำให้ช่องว่างระหว่างอุปสงค์และอุปทานในประเทศมีแนวโน้มขยายตัว เหล่าพ่อค้าต่างคาดเดาว่า “ราคาจะปรับขึ้นอีก” จึงส่งผลให้เกิดการกักตุนสินค้ากันมากขึ้น

ในพื้นที่แถบตะวันออกเฉียงเหนือของจีน ชาวไร่ข้าวโพดได้ปล่อยขายสินค้าออกไปแล้วกว่าร้อยละ 90 ส่วนในพื้นที่ภาคเหนือยังคงเหลือเพียงไม่ถึงร้อยละ 30 เมื่อพ่อค้าเริ่มไม่ยอมปล่อยสินค้า ทำให้ปริมาณข้าวโพดในตลาดเริ่มตึงตัว แม้ว่าในฝั่งอุปสงค์จากภาคธุรกิจอาหารสัตว์จะไม่ค่อยมาก เนื่องจากภาคปศุสัตว์ยังคงซบเซา แต่โรงงานแปรรูปข้าวโพดหลายแห่ง เริ่มประสบกับปัญหาสต็อกลดลง และต้องเร่งเติมคลัง จึงส่งผลให้ราคาข้าวโพดยังคงได้รับแรงหนุนเพิ่มสูงขึ้น ประกอบกับพ่อค้าบางรายที่เคยกักตุนข้าวโพดตั้งแต่ช่วงต้นปีในราคาต้นทุนต่ำ ก็ยังไม่รีบร้อนขายออก รอเก็งกำไรมากกว่านี้ ทำให้ภาวะ “สินค้าขาดตลาด” รุนแรงเพิ่มมากขึ้น

แหล่งข่าวที่มา: https://mp.weixin.qq.com/s/g9AB_0C2b3nLHF2OeypWGg

